

A Bánk bánt vezénylő Kesselyák Gergely utasszállító gépet is szeretne majd vezetni

A karmester szenvedélyévé vált a repülés

Sok a hasonlóság a vezénylésben és a repülésben – mondja Kesselyák Gergely, a hét végén látható Bánk bánt-produkció karmestere, akivel a szatymazi reptérről kétüléses kisgéppel szálltunk fel és tettünk egy kört a város felett.

Először azt hittem, viccelődik, amikor Kesselyák Gergely arról mesélt: annyira beleszeretett a repülésbe, hogy addig nem nyugszik, amíg le nem teszi az utasszállító gépekre is érvényes pilótavizsgát. Csodálkozni sem volt időm, a szatymazi reptér kifutópályáján találtam magam egy Cessna 150-es, 100 lóerős, kétüléses kisgépben a Szegedi Szabadtéri Játékok művészeti vezetője mellett. A karmester a gépmadarat is tehetségesen dirigálta: rutinosan a levegőbe emelkedtünk, és már szálltunk is a Dóm tér felé. Annak, aki korábban csak nagy utasszállító gépeken ült, új élmény a sportrepülés: ez az igazi.

– A legtöbb gyerek szeretne pilóta lenni, de ezt a vágyat a többség elaltatja magában. Engem mindig érdekelték a technika vívmányai. Amikor még nem lehetett autóm, biciklivel mentem el Rómába. Amint lehetett, autóvezetésből is rögtön levizsgáztam, és minden pénzemet autózásra költöttem – mesél a kezdetekről Kesselyák Gergely.

– A repülés fizikájáról is több szakkönyvet elolvastam már. Soha nem fogom elfelejteni: tavaly szeptember 11-én egyik ismerősöm kivitt a farkashegyi reptérre azzal, hogy megmutatja kétkormányos kisgépét. Rögtön be is ültetett maga mellé, kigurultunk a kifutópályára, majd azt kérte, csináljak mindent, amit mond: toljam be a gázkart koppanásig. Megmutatta, hogyan kell az orrfutóval egyenesen tartani a gépet, hogy kell kormányozni. Nekifutottunk, és ahogy nőtt a sebesség, mondta, hogy kezdjem el óvatosan magam felé felhúzni a kormányt. A következő pillanatban

Kesselyák Gergely rádiókapcsolatban a Cessna kormányánál

Fotó: Hollósi Zsolt

már repültünk is. Tettünk néhány fordulatot, átvette a kormányt, felmentük jó magasra, és csinált néhány olyan mutatványt, amivel letesztelte a fizikai alkalmasságomat. Ezután kezdtem el a kiképzést, elvégeztem a pilóta tanfolyamot, és májusban levizsgáztam.

A karmester azóta „bepilóta” szinte a teljes Magyarországot, Horvátországra is többször átruccant már. Azt mondja, az Adrián sok jól kiépített, betonpályás kis reptér van, kedvencei a szigetek: különösen Losinj és Hvar. Brac különleges repterét is szereti: a kifutópályáról egy 600

SZEGED, BRNO, BUDAPEST

– A Fürst János halála után megüresedett művészeti vezetői posztra Kesselyák Gergelyt kértem fel, mert őt tartom generációjára legkiválóbb magyar karmesternek – mondja Gyüdi Sándor, a Szegedi Szimfonikus Zenekar igazgató-karnagyja. A szabadtéri művészeti tanácsadói feladatot ellátó Kesselyák így négy bérleti hangversenyt is dirigál majd a koncertévszabványban Szegeden. Brnóban néhány hónapja Nabucco-premiere hívták, ahol a harmadik próba után az igazgató eléje tett egy vezető karmesteri szerződést. Kitérte a jövő évi évad műsortervét, hogy kedvére válassza ki azokat az előadásokat, amelyeket operaházi és szegedi elfoglaltságai mellett szívesen dirigálna.

méteres szakadék fölé kell szállni.

– A dirigálás és a repülés is

olyan, amit az ember szerelemből csinál. Mindkettőben az egyensúlyt kell megkeresni. A

vezénylésben a zenekart és a muzsikát kell olyan mederbe terelni, amelyben természetesen folyik. Ha változtatni akarok, akkor egyszerre csak kicsit módosíthatok, de csak úgy, hogy közben az egyensúlyt megtartsam. Meg kell érezni, hogy az adott pillanatban a teljes zenekar tud-e velem jönni. Repüléskor a levegő hullámzása és a gép mozgása között kell harmóniát keresni úgy, hogy a gép arra szálljon és úgy, ahogyan én akarom – von párhuzamot két szenvedélye között Kesselyák Gergely. Azt is elárulja: az az álma, hogy egy kisgéppel repülhesen majd egyik fellépéséről a má-

CSALÁDI HAGYOMÁNY

■ Gergelyt hamar befogadta a repülős társadalom, bizonyára azért is, mert a Kesselyák név ismerősen cseng ezekben a berkekben. Édesapjának öccse, a Szegedről indult Kesselyák Mihály vitorlázó bajnok volt, és konstruktorként is sok ismerést szerzett. Esztergomban 1970-ben vezető tervezője volt az EV1-K fém vitorlázórepülőnek, ennél alkalmazta a szárny-törzs csatlakozására kidolgozott szabadalmát. 1983-ban a Nyíregyházi Mezőgazdasági Főiskola tanáraként tervezte és építette meg a KM 400 műanyag-könnyűfém vitorlázó repülőgépet, amely hazánkban a műanyagépítés első lépésének tekinthető. Ekkor valósult meg a repülőgépek új rendszerű magassági kormányzására kidolgozott szabadalma is.

sikra. Folyamatosan tanulja a pilótaságot, szeretne egyszer akár óriásgépet is vezetni. Odahaza egy szimulációs program és három monitor segítségével szokott valóságként repülni: ha van néhány szabad órája számítógépén átugrik egy Boeinggel Párizsba vagy Londonba.

Miután madártávlatból megcsodáltuk a Dóm teret, a Tisza ezüstös kanyarulatait és Ópusztaszer, a kisteleki templomtornyok intve visszakanyarodtunk és simán landoltunk Szatymazon. A beszélgetés ekkor már a következő karmesteri feladatra terelődött: – A Bánk bánt az első hangtől az utolsóig viszi a pálcát, egységben van benne a zene és a dráma. Szikora János rendezését nagyon szeretem, mert sikerült neki bebizonyítania, hogy Erkel remekműve annyira jó opera, hogy nemzeti hátszél nélkül, önmagában mint zenedráma is megállja a helyét. Érdemes lenne a világ nagy operaházaiban is játszani, sokkal több annál, hogy pusztán a mi nemzeti operánk legyen, hiszen felveszi a versenyt a legnépszerűbb darabokkal.

HOLLÓSI ZSOLT

Az ideai vezérmotívum a határ – Egyetemistákat hívtak meg a Maros partjára

Fiatalos lendület – új arcok a makói alkotótelepen

Megújult az ideai évre a makói grafikai alkotótelep: a résztvevők között sok az új arc, a tábor vezetője is új, az alkotásban ugyanakkor ezúttal a hagyományos technikáké lesz a főszerep. A munka vezérmotívuma ezúttal a határ.

– Sokféle asszociációnak enged teret, mondhatnám például a matematikai határértékeket, vagy éppen azt, hogy a tábor is határhoz érkezett a vezetőváltással, de akár azt is, hogy Makó határ menti város – mondja az ideai grafikai alkotótelep témájáról az új táborvezető, Madácsy István. Ő már hatodik éve visszatérő vendége a telepnek. A Képzőművészeti Egyetem frissen doktorált grafika szakos tanársegédje, a nyíregyházi főiskola tanára alkotóművészként is a legkiválóbbak között jegyzett: idén kapta meg például a miskolci biennálé nagydíját.

Rajta kívül viszont kevés a régi arc. Mint megtudtuk, nem véletlen a megújulás – idén sok a pályája elején

ROSKÓ FELÚJÍTTA MAKÓI HÁZÁT

■ A tábor két korábbi vezetője, Szij Kamil és Roskó Gábor tíz év után adta át a stafétabotot. Roskó Gábor ez idő alatt úgy megszerette Makót, hogy – mint korábban megírtuk – még házat is vett a városban. Most épp külföldön dolgozik, de a táborban úgy hallottuk, hamarosan hazatér, ellátogat az alkotótelepre, és folytatja a kis ház felújítását is.

járó művész, három egyetemista is meghívást kapott. Feladatuk ugyanakkor nem változott: a tábor végére elő kell rukkolniuk egy mappával, ami egyfajta dokumentációja lesz a telep munkájának. Az alkotás helyszíne egyébként ezúttal is a régi városa udvarán álló grafikuműhely. Madácsy István elmondta: a felfrissülés ellenére idén inkább a hagyományos technikák uralják a táborban folyó tevékenységet, az egyetlen újabb alkotói irányzat a pecsét lesz.

SZ. I. M.

Akiket a műhelyben találtunk: Dobó Bianka, Tomsó Judit, Madácsy István, Taskovics Éva, Novák Ágnes, Vincze Ottó és Bezerédi Zsófia

Fotó: Szabó Imre

Katona József - Erkel Ferenc

Bánk bánt

Augusztus 18., 20.

Keszai Bori

www.szegediszabadteri.hu

Kiss B. Atilla